

ISSN : 2456-821X

புதிய அவையம்
PUTHIYA AVAIYAM
Peer-Reviewed

UGC Care Listed Journal (2023 onwards)

Sacred Heart Research Publication, Sacred Heart College, Tirupattur-635601, Tamilnadu, India

Volume : 07, Issue : 01/03 - March 2023

இலக்கிய வகைமை நோக்கில் பாரதியின் தமிழ் உரைநடையியல்

ஆய்வாளர்;

ரா.சிலம்பரசன்

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்,
தமிழ்த்துறை,
பெரியார் பல்கலைக்கழகம்,
சேலம் - 636 011.

நெறியாளர்;

முனைவர் மோ.தமிழ்மாறன்,
பேராசிரியர் (பணி நிறைவு),
தமிழ்த்துறை,
பெரியார் பல்கலைக்கழகம்,
சேலம் - 636 011.

இணை நெறியாளர்

முனைவர் சு.வேலாயுதன்
பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
பெரியார் பல்கலைக்கழகம்,
சேலம் - 636 011.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழில் உரைநடை இலக்கிய வடிவமென்பது மிகத் தொன்மையானது. அதன் தொடர்ச்சியைத் தொல்காப்பியக் காலந்தொட்டே காணமுடிகிறது. ஆயினும், அதன் மலர்ச்சிக் காலமாவது ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பின்னரே நிகழ்ந்தது. சங்க இலக்கியக் கூற்று மரபையும், சிலப்பதிகாரம் பின்பற்றிய உரையிடையிட்ட பாட்டு மரபையும் உரைநடை வடிவம் எனக்கொண்டாலும், இறையனார் களவியல் அகப்பொருளுரைதான் நூல் முழுவதுமான முதல் உரைநடை நூலாக அறியப்படுகிறது. தொடர்ந்து தொல்காப்பிய உரை இயக்கத்தார் உரைநடை மரபை வளர்த்தெடுத்தனர். மேலும், அதன் தொடர் வளர்ச்சியைப் பழந்தமிழ் மற்றும் பிற்கால இலக்கிய, இலக்கண உரையாசிரியர்களின் வழியாகக் கண்டுகொள்ளலாம். ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பிந்தைய தமிழ் உரைநடை மரபு பல புதிய இலக்கிய

வடிவங்களுக்கு வித்திட்டது. குறிப்பாகக் கவிதை மரபில் புதிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. கதை சொல்லும் மரபில் புதினம், சிறுகதைகள் உருவாயின. திறனாய்வு மரபில் கட்டுரை வடிவங்களும், தகவல் தொடர்பில் கடித இலக்கிய வகையும், அச்ச மற்றும் ஊடக நிலையில் இதழியல் துறையும் வளரத் தொடங்கின. தொடக்கக் காலத்தில் மேற்கண்ட இலக்கிய வடிவங்களுக்கு ஒருசேர பெரும் பங்களிப்பை நல்கியவர் பாரதியார். அதுவரை தமிழ்க் கவிதை மரபு கண்டிராத வசன கவிதை முறையைப் பாரதி அறிமுகப்படுத்தினார். தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் பாரதியின் கதைதான் முன்னோடி என வாதங்கள் நிகழ்த்தப்பெறும் அளவிற்கு அவரது புனைவிலக்கியப் பங்களிப்பு இருந்தது. நாட்டு விடுதலை, பெண்ணிய விடுதலை, சமூக விடுதலை தொடர்பான பல கட்டுரைகள் பாரதி பணியாற்றிய இதழ்கள் மற்றும் பிற இதழ்களிலும் வெளிவந்தன. பாரதி எழுதியதாகப் பல கடித வடிவங்களும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இதழியல் துறைக்குப் பாரதி ஆற்றிய பங்களிப்பு என்பது மொழி, தேசம் மற்றும் சமூகத்திற்கானதுமாக அமைந்தது. இவ்வாறான இலக்கிய வடிவங்களில் பாரதி கையாண்ட உரைநடை இனிமையும் எளிமையும் வாய்ந்ததாக அமைந்திருந்தது. இந்த வடிவம் யாருக்காக எழுதப்படுகிறது என்பதில் பாரதி மிகக் கவனத்துடன் செயலாற்றியுள்ளார். புலமை மிக்கோருக்கும், எளிய பாமர மக்களுக்கும் பயனளிப்பதாகவே பாரதியின் உரைநடையியலை அடையாளப்படுத்தலாம். தொடக்க நிலையில் புதிய இலக்கிய வடிவங்களை உருக்கொள்ளும் பாரதிக்கு இடர்பாடுகள் பல நிலவியிருக்கலாம். ஆயினும் காலத் தேவையினாலும், தன் மொழியாற்றலினாலும் தனித்த உரைநடையியலில் பாரதி வெற்றி கண்டுள்ளார்.

குறிப்புச் சொற்கள்

இதழியல், இலக்கிய வகைமை, உரைநடையியல், உரையாசிரியர்கள், உரையாடல், உரையிடையிட்ட பாட்டு மரபு, கடிதவியல், கட்டுரை, கதையியல், கவிதையியல், கூற்றுமரபு, திறனாய்வு, பங்களிப்பு, புனைவிலக்கியம், வசன நடை முன்னுரை

இலக்கியம் மனித வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கும் கருத்துப்பெட்டகமாகினும், சமூகத்திற்கு ஒரு சிறந்த ஊடகமாகிறது. அவ்வாறு விளங்கும் இலக்கியம் காலத்திற்கு ஏற்றாற்போல பல கலை வடிவங்களைப் பெறுகிறது. எவ்வாறெனின், யாப்பு முறைப்படி அமையப்பெற்ற கவிதைகள் காலப்போக்கில் தன் மரபுகளைக் கட்டுடைத்த புதிய வடிவங்களைப் பெற்றன. வாய்மொழி வழக்காறுகளான பாடல்கள், கதைகள், புராணங்கள் முதலியன காலத்தினால் கவிதை மற்றும் உரைநடை வடிவங்களைப் பெற்றன. கவிதை வடிவங்கள் பல இசையுடன் கூடிய பாடல் எனும் கலை வடிவங்களை அடைந்தன. மேனாட்டுத் தொடர்பினாலும் உலகளாவிய இலக்கிய வாசிப்பு அடைதலினாலும் புதிய இலக்கிய வடிவங்களை மொழி தன் உள்ளீடாகப் பெற்றுவருகிறது. இந்நிலையில் தமிழில் இலக்கியத்தை முன்னெடுக்கக்கூடிய ஒரு கலை வடிவமாக உரைநடையைக் கருதலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கிய போக்கைத் தீர்மானிக்கும் புதிய எழுத்து வடிவமாக இயங்கிக்கொண்டிருந்த உரைநடையின் வளர்ச்சிக்குப் பலர் பங்களிப்பாற்றிருந்தாலும் பாரதியின் பங்கு அளப்பரியது. ஏனெனில், பாரதி உரைநடையை ஒருமுகமாகவன்றி கவிதை, கதை, கட்டுரை, கடிதம், இதழ் எனப் பல இலக்கிய வடிவங்களிலும் கையாண்டுள்ளார். குறிப்பாகக் கூறவேண்டுமெனில் தமிழ் உரைநடையின் தொடக்கக் கால முன்னோடிகளுள் ஒருவராகவும் அவர் விளங்குகிறார். எனவே, தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் பாரதியின் உரைநடையியல் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகிறது.

தமிழில் உரைநடை மலர்ச்சி

தமிழில் உரைநடை தோற்றம் தொல்காப்பியத்திற்கும் முந்தையது. தொல்காப்பியர் உரைநடை வகைகள் குறித்தும், அவற்றின் இயல்புகள் குறித்தும் பொருளதிகார செய்யுளியலில் எடுத்துரைக்கிறார்.

"பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும்
பாவின் றெழுந்த கிளவி யானும்
பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி யானும்
பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென்று
உரைநடை வகையே நான்கென மொழிப"

(தொல்.பொருள்.செய்யுள்.172)

என்பதனுள் 'மொழிப' என்னும் சொல்லாடல் முந்தைய தொல்லாசிரியர்கள் அல்லது தொன்னூல்களைக் குறிப்பதாக உள்ளது. இதற்குப் 'புலவர்' என்றே பொருள் கொள்வார் சு.பாலசுந்தரம் (தொல்.பொருள்.,ப.129). எனவே, உரைநடை வடிவம் தொல்காப்பியத்திற்கும் முந்தையது எனத் துணியலாம். ஆயினும், உரை வடிவிலான தனித்த நூல்கள் எதுவும் தமிழில் அடையாளம் காணப்படவில்லை. தமிழில் தோன்றிய முதல் உரைநூலாகக் கருதப்படுவது 'இறையனார் களவியல் அகப்பொருளுரை' ஆகும். தொடக்கத்தில் தமிழ் இலக்கிய வடிவம் என்பது யாப்பு மரபிலான பாட்டு மரபாயினும், பாட்டு மரபிற்கு முன்பே உரை மரபும் இருந்திருக்கிறது என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகிறது. இதற்கு உரைவடிவம் கொண்ட இலக்கியங்கள் கிடைக்கப் பெறாமையால் போதிய சான்றுகளை நிறுவமுடியவில்லை. எனினும், கல்வெட்டுகள், நடுகற்கள் முதலாயின உரைநடையில் எழுதப்பட்டிருப்பதற்குப் பல சான்றுகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இலக்கியச் சான்றுகள் எனத் தேடினாலும் சங்கப் பாக்களையும், சிலப்பதிகாரம் முதலிய சில காப்பியங்களையும் முன்னிறுத்த முடியும். சங்கப் பாக்களுக்கு இடையே காணலாகும் கூற்று என்னும் உள்ளடக்கக்கூறு உரையாடலோடு தொடர்புடையது. சிலப்பதிகாரத்தை உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் எனக் குறிப்பிடுவதையும் இதற்குச் சான்றாகக் கொள்ளலாம். இறையனார் களவியல் அகப்பொருளுரைக்குப் பின் தமிழ் உரைமரபு வளர்வதற்குக் காரணமாகக் கருதப்படுபவர்கள் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் ஆவர். தமிழில் நவீன மலர்ச்சிக் காலத்தில் இலக்கியப் பணியாற்றிய வீரமாமுனிவர் தொடங்கி பல அறிஞர்களாலும் தமிழ் உரைநடை பல்வேறு புதிய போக்குகளை அடைந்து வளர்ந்து வந்துள்ளது.

'தமிழ் இனி - 2000' இலக்கிய மாநாட்டின் தொடக்க விழாவின்போது சுந்தரராமசாமி ஆற்றிய உரை நவீன உரைநடையின் மீதான வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சுவதாக அமைந்துள்ளது. அதன் எழுத்துருவம் பின்வருமாறு;

"உரைநடை பற்றி நம் மரபுவாதிகளின் அடிமனங்களில் இருக்கும் எண்ணம் என்ன? தொடர்ந்து பல நூற்றாண்டுகள் கவிதையின் ஆட்சி நீடித்துக்கொண்டிருந்தது. அன்றைய சமூகச் சூழலுக்கு அந்த ஆட்சி தேவையாகவும் இருந்தது. விரிந்த தளத்தில் கருத்துகளை விரைவாக எடுத்துக்கொண்டுபோக வேண்டிய சமூகக் கட்டாயம் ஏற்பட்ட போது கவிதையால் அந்தச் சவாலை ஏற்க முடியவில்லை.

மரபுக்கவிதைதான் இலக்கியம்; உரைநடை ஆக்கங்கள் இலக்கியம் அல்ல, என்ற எண்ணம் இன்றுகூட நம் மரபுவாதிகளின் அடிமனதில் இருக்கிறது. தமிழாசிரியர்கள் மறைவாகப் பேசிக்கொள்ளும் அளவுக்கு இந்த வாதம் இன்று சுருங்கிப் போய்விட்டது காலத்தின் வெற்றி. இருப்பினும் மரபுக் கவிதைக்கு இணையான பெருமை உரைநடை ஆக்கங்களுக்கு இல்லை என்ற மனோபாவம் இன்றும் பரவலாக இருந்து வருகிறது. இளங்கோ அடிகளின் படைப்பாற்றலுடன் புதுமைப்பித்தனின் படைப்பாற்றலை ஒப்பிட்டுப்பேச அவசியம் உண்டா என்பது

வேறு கேள்வி - அது மனத்தளவிலேனும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத விஷயமாகவே இன்றும் இருக்கிறது. உரைநடை எந்த அளவுக்கு உபயோகமானதோ அந்த அளவுக்கு உயர்வானது அல்ல என்ற மனோபாவம் இருக்கிறது. சிறந்த மரபுக் கவிதைகளை உருவாக்க முடியாதவர்கள்தான் தங்கள் வீழ்ச்சியை மறைத்துக் கொள்வதற்காக, சிறு கதைகளும் நாவல்களும் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணமும் இருக்கிறது. இவையெல்லாம் தமிழ்ச் சூழலுக்கு மட்டுமே உரித்தானவை. மற்ற மொழிகளில் எல்லாம் உரைநடை என்பது காலத்திற்கேற்ப உருவான ஓர் இலக்கிய வளர்ச்சி. யதார்த்தம் என்பது மரபின் நீட்சியான ஒரு படைப்புப் பார்வை" (தமிழ் இனி - 2000, பக்.28-29).

சுந்தரராமசாமியின் மேற்கண்ட கருத்துகள் தொடக்கக் கால நவீன தமிழிலக்கிய உரைநடை மீதான மோதல் போக்குகளை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளன. மேலும், அவர் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போலவே ஓர் இலக்கிய வடிவத்தின் வெற்றி என்பது காலத்தேவையைப் பொறுத்ததே ஆகும். ஏனெனில், காலத்தேவைக்கு ஏற்ப மொழியில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவது போல, மொழியினூடேயும் இலக்கிய வடிவங்களில் மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன.

பாரதியும் உரைநடையும்

பாரதி தன்னைத் தன் எழுத்தாகவே மாற்றிக்கொண்டார் என்பதற்கு, "என் எழுத்து தெய்வம்; என் எழுதுகோலும் தெய்வம்" என்னும் வரி சான்றாகிறது. "பாரதியாரிடம் மூன்று லட்ச ரூபாய் கொடுத்து, ஓர் அழகான வீட்டில் உட்கார வைத்து, ஐந்து ஆட்களை அமர்த்தி 'நீ நினைத்ததை எல்லாம் நூலாக எழுதித் தள்ளு!' என்றல்லவா (தமிழகம்) சொல்லியிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு எவரும் சொல்லவில்லை" (பாரதிதாசன் பார்வையில் பாரதி, ப.vii) என வெகுண்டெழும் பாரதிதாசனின் கூற்றைச் ச.சு.இளங்கோ தனது நூலில் தந்துள்ளார்.

பாரதியின் எழுத்தாற்றலைக் கண்டு வியக்கும் க.பஞ்சாங்கம், "பலரும் பலவிதமாகத் தங்களுக்கு ஏற்பப் புனைந்து கொள்வதில் பாரதியின் பெயர் அடிபடுகிற அளவிற்கு வேறு எந்தக் கவிஞரின் பெயரும் தமிழ்த் திறனாய்வு வரலாற்றில் பேசப்பட்டிருக்குமா என்பது ஐயமே; அந்த அளவிற்குத் தன்னை வாசித்த யாரையும் தொந்தரவு படுத்தி, நான்கு வரியையாவது எழுதவைத்து விடக்கூடிய வரிகள் பாரதியின் வரிகள்" (இலக்கியத் திறனாய்வு, பஞ்சாங்கம் கட்டுரைகள் - II, ப.460) என்கிறார். பாரதியின் எழுத்துகள் மக்களை அரசியல் படுத்தின; இந்திய விடுதலையுணர்வை ஊட்டின; அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான ஆயுதமாயின. இவ்வாறு பாரதி தன் கருத்துப் புலப்பாட்டிற்குப் பல இலக்கிய வடிவங்களைத் தனக்குரியதாக ஆக்கிக்கொண்டார். புதுக்கவிதை முதலான பல புதிய இலக்கிய வகைகளுக்குத் தமிழில் அடிகோலியவரும் இவரே. பாரதியின் உரைநடை குறித்துக் குறிப்பிடும் மு.வ., அவர்கள் "பாரதியாரின் உரைநடையில் அமைந்த பாட்டுப் போன்ற கருத்துக்கோவைகளும் கற்பனைச் சொல்லோவியங்களும் பல உள்ளன. அவை அல்லாமல் அவர் எழுதிய நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகள் உள்ளன. அவர் அவ்வப்போது தாம் நடத்திய இதழ்களுக்காக எழுதிய பலவகைக் கட்டுரைகளும் சுவையானவை. அவற்றுள் பல இன்றும் இலக்கியச் செல்வமாக வாழும் தகுதி படைத்தவை" (தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.387) என மதிப்பிடுகிறார்.

"இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நடை விரிவான பல துறைகளில் பயன்படுத்துவதற்குப் பாரதி வழிகாட்டினார். அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி, விஞ்ஞானம், சீர்திருத்தம், சமூகவியல் முதலிய பல வாழ்க்கைத் துறைகளிலும் தமிழ் உரைநடையின் செல்வாக்கை அவர் பரவச் செய்தார். இக்காலத்தைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் மறுமலர்ச்சி உதயம் என்று கூறலாம்" (நா.வா.நூல் தொகுப்பு, இக்கால

இலக்கியம், ப.343) என நா.வானமாமலை குறிப்பிடுவதும் இங்கு எண்ணத்தக்கதாகும். "தமிழ் இலக்கியத்தின் புதிய விழிப்புக்குக் காரணமான பாரதியார், தமிழ்நாட்டின் புத்தெழுச்சிக்கும் தாமே அடையாளமானார். கவிதைகள் மட்டுமின்றி சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை என்ற பிற வடிவங்களிலும் அவர் பேராற்றல் பொங்கிப் பெருகியது" (புதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி - III, நவீன இலக்கியம், ப.215) எனத் தமிழ் உரைநடை ஆக்கங்களுக்குப் பாரதி ஆற்றிய பங்களிப்புக் குறித்து சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் விளக்குகிறார்.

பாரதியின் உரைநடையை மதிப்பிடும் ஜெ.ஜாய்ஸ் பேபி, "பாரதியார் தம் உரைநடையில் கடினமான பழந்தமிழ் நடை, ஆங்கிலமும், வடமொழியும் கலந்த கொச்சைத் தமிழ்நடை என்ற இருவகைகளிலிருந்தும் மெல்ல மெல்ல தம் எழுத்துத் திறத்தால் பொதுவான எளிய நடையை மேற்கொண்டார். பழஞ்சொற்களை ஓரளவு குறைத்தார். ஆங்கிலச் சொற்கலப்பைப் படிப்படியே தவிர்த்தார். வடசொற்கள் ஓரளவு பாமர மக்களிடையேயும் பழக்கமாயிருந்ததால் அவற்றையும் பயன்படுத்தினார். எனவே, புதிய எளிய நடையொன்று பாரதியாரால் உருப்பெற்றது" (மகாகவி பாரதி பார்வைகள், தொகுதி - 2, ப.923) என்கிறார். மேலும், பாரதியின் உரைநடை வடிவங்களை எடுத்துரைக்கும் அவர், "1.விளக்கம், 2.அளவை, 3. எடுத்துரை, 4.வருணனை, 5.நாடகம், 6.சிந்தனை, 7.நகைச்சுவை, 8.வினா-விடை, 9.மொழிபெயர்ப்பு, 10.இலக்கியம்" (மேலது.,ப.923) என்னும் பத்து வடிவங்களாக அவற்றை வகைப்படுத்துகிறார்.

கவிதையியல் உரைநடை

கவிதை பற்றிய தெளிவான சிந்தனை பாரதியிடம் இருந்தது. இதனை, "அருமையான உள்ளக் காட்சிகளை எளிமை கொண்ட நடையிலே எழுதுவதுதான் நல்ல கவிதை" (புதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி - III, நவீன இலக்கியம், சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், ப.216) என்பதன்வழி அறியலாம். தமிழ்க் கவிதை மரபில் வசன கவிதை என்னும் புதுமையை உண்டாக்கித் தந்தவர் பாரதி. காட்சி, சக்தி, காற்று, கடல், ஜெகச்சித்திரம், விடுதலை முதலான தலைப்புகளில் அவரது வசனக் கவிதைகள் அமையப்பெற்றுள்ளன. பாரதியின் வசன கவிதைகள் பல தன்னிலை உரையாடலாகவும், எதிர்நிலை உரையாடலாகவும் அமையப்பெற்றுள்ளமை தனிச்சிறப்பாகும். ஜெகச்சித்திரம் சிறுநாடக வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பாரதியின் கவிதைகளில் உரைநடை வடிவம் கம்பீரத்துடனும் மிடுக்குடனும் கையாளப்பட்டுள்ளது.

பாரதியின் கவிதை அமைப்பியல் முறை குறித்துப் பேசும் வி.ஐ.சுப்பிரமணியம், "அமைப்பு முறையில் பாரதி மேற்கொண்டுள்ள மற்றொரு புதுமையையும் இங்கு நாம் குறிப்பிட வேண்டும். உரைநடைக் காவியமுறை என ஒன்றைப் பாரதியார் கையாளுகிறார். இது தமிழுக்குப் புதிது" (வி.ஐ.சுப்பிரமணியம், சில கட்டுரைகள், ப.23) என்கிறார்.

கதையியல் உரைநடை

பொதுவாகப் பாரதி கவிஞரென அறியப்பட்டாலும் அவர் கதையாசிரியராகவும் சிறப்புப் பெறுகிறார். பாரதியின் கதையியல் ஆக்கங்கள் குறித்துக் குறிப்பிடும் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், "பாரதியாருடைய சிறுகதை இலக்கியம் பெரிதும் மரபு சார்ந்த வெளிப்பாடு. நவதந்திரக் கதைகள் பஞ்சதந்திர மாதிரியில் எழுதப்பட்டவை. வேடிக்கைக் கதைகள் அதன் இன்னொரு வகை. இன்னும் சில கதைகள் நகைச்சுவைக் களஞ்சியங்கள். வடிவும் வனப்புமுள்ள தமிழ்ச் சிறுகதைக்கு வ.வே.சு. ஐயர் தந்தை என்று கூறப்பட்டாலும் வேப்பமரம், காந்தாமணி ஆகிய கதைகளில் பாரதியாரின் செய்நேர்த்தி சிறப்பாகத் துலங்குவதைக் காணமுடியும். பாரதியின் குறுநாவல் என

'ஆறில் ஒரு பங்கு', 'ஸ்வர்ண குமாரி' ஆகியவற்றைக் கருதலாம். அவருடைய 'சந்திரிகையின் கதை' முழுமை பெறாமல் நின்று போன நாவல். இவற்றில் எல்லாம் விதவை மறுமணம், சாதிக் கொடுமை, நாட்டுப்பற்று ஆகிய செய்திகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன" (புதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி - III, நவீன இலக்கியம், ப.216) என்கிறார். பெரும்பாலும் சமூகச் சீர்திருத்த கருத்துகளைத் தாங்கி நிற்கும் பாரதியின் கவிதைகளைப் போலவே அவரது கதைகளும் சமூகத்தைக் கருவாகக்கொண்டு அமைந்துள்ளன. பாரதியின் கதைத் தன்மை குறித்து ஆராயும் நா.வானமாமலை, "குறிக்கோளுடன் கதைகள் எழுதினார். கற்பனைக் கதைகளில் தத்துவக் கருத்துக்களை உட்பொருளாக அமைத்தார். எளிமையான நடையையே, கூறும் பொருளின் தன்மைக்கேற்ப, விதவிதமாகக் கையாண்டார்" (நா.வா.நூல் தொகுப்பு, இக்கால இலக்கியம், ப.343) எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

பாரதி 1910 முதல் 1915 வரையிலான காலகட்டத்தில் தாகூரின் கதைகளைத் தமிழில் மொழியாக்கம் செய்துள்ளார். தாகூரின் கதைகளின்வழி இந்தியச் சிறுகதைகளின் உருவம் லேசாகத் தட்டுப்படுகிறது எனக்கூறும் பிரபஞ்சன், "தாகூரை மொழியாக்கம் செய்த பாரதி சிறுகதை உருவ ஒழுங்கை, தனித்த தொனி ஒழுங்கைக் கவனித்திருப்பார். என்றாலும் அவர் அதைத் தம் படைப்புக்குள் கொண்டு செலுத்தவில்லை. பாரதிக்குச் செய்தி சொல்லியாக வேண்டிய அவஸ்தை. பாரதியின் கட்டுரைகளுக்கும் அவர் கதை என்று நினைத்துக்கொண்டு எழுதியவற்றுக்கும் பெரிய வித்தியாசம் ஏதும் இல்லை" (தமிழ் இனி - 2000, ப.135) என மதிப்பிடுகிறார். மேலும் அவர், "பாரதியாரின் வசனம் மேன்மையானது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. கதைகள் அப்படி அல்ல. பாரதியின் 'ஆறில் ஒரு பங்கு' என்னும் கதையைத் தமிழின் முதல் சிறுகதையாகக் கொண்டு சி.சு.செல்லப்பா வைக்கும் வாதங்கள் மிகச் சுலபமாக மறுக்கத் தக்கன" (மேலது.,ப.135) என்று குறிப்பிடுவதும் இங்கு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியதாகிறது.

கட்டுரை உரைநடை

பாரதி எழுதிய கட்டுரைகளைத் தத்துவம், பெண்ணியம், கலைகள், சமூகம் எனப் பல்வேறு தலைப்புகளாக வகைப்படுத்தலாம். கட்டுரை எழுதுதல் தொடர்பான தெளிந்த சிந்தனை பாரதியிடம் தென்பட்டது எனக் கூறும் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், "புதுமை படைக்கிறோம் என்ற தெளிவு அவருக்கிருந்தது. அதனால் உரைநடை எப்படி அமைய வேண்டும் என்று நிச்சயப்படுத்தி இருந்தார். 'தமிழ் வசனநடை இப்போதுதான் பிறந்து பல வருஷமாகவில்லை. தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும். ஆதலால், இப்போதே நமது வசனம் உலகத்தில் எந்த பாஷையைக் காட்டிலும் தெளிவாக இருக்கும்படி முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். கூடியவரை பேசுவது போலவே எழுதுவது தான் உத்தமென்பது என்னுடைய கட்சி;' என்று தெளிவாக அவர் தெரிவித்திருக்கிறார். இந்தப் பண்பைத் தம் கட்டுரைகளில் அவர் பிரதிபலித்திருக்கிறார். நறுக்குத் தெறிக்கும் நடை பாரதியாருடையது" (புதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி - III, நவீன இலக்கியம், பக்.215-216) எனப் பாரதியின் கட்டுரை உரைநடை குறித்து விளக்கமளிக்கிறார். "கட்டுரைகளுக்கு அவர் இலக்கிய அந்தஸ்தை அளித்தார்" (நா.வா.நூல் தொகுப்பு, இக்கால இலக்கியம், ப.343) என்ற நா.வானமாமலையின் கூற்று உரைநடையின்மீது பாரதியாருக்கிருந்த பற்றுதலை வெளிப்படுத்துகிறது.

கடித உரைநடை

கவிதை, கதை, கட்டுரை முதலான இலக்கிய வகைகளின் உரைநடை வடிவங்கள் போலவே பாரதியின் கடித உரைநடையும் சிறப்புப் பெற்றது. பாரதி எழுதிய கடிதங்களில் கிடைத்த 23 கடிதங்களை ரா.அ.பத்மநாபன் 1981-இல் 'பாரதியின்

கடிதங்கள்' என்றொரு நூலாகத் தொகுத்துச் சில விளக்கக் குறிப்புகளையும் எழுதியுள்ளார். 1897 முதல் 1920 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் எழுதப்பெற்ற கடிதங்களாக அவை அமைந்துள்ளன. பாரதி தன் மனைவி செல்லம்மாளுக்கு எழுதியதும், பரலி சு.நெல்லையப்பருக்கு எழுதியதும், வெங்கடேசுர எட்டப்பநாயக்க மன்னருக்கு எழுதியதும், தமிழறிஞர் மு.ராகவையங்காருக்கு எழுதியதும், பாலகங்காதர திலகருக்கு எழுதியதும் எனப் பல கடிதங்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் மு.ராகவையங்காருக்கு எழுதியது பாராட்டுக் கடிதம் என்பதும், திலகருக்கு எழுதியது அங்கில மொரியிலான காகம் என்பது அரியமொகமாக

பாாகியின் காக வாவைப்பக் கரிக்க அாய்க் மமகாலு் சுரி "பாாகியின் காகங்கள் அனைக்கார் கனிநிலைக் காகங்களாகவே அமைந்துள்ளன அவை கவிகை உரைநடை அகிய ரு நிலைகளில் அமைகின்றன மன்ன காகங்கள் கவிகை நடை யிலாய் மற்றவை உரைநடை யிலாய் உள்ளகைக் காணலாம் கெய்வப் பெயர்ப் பன் லெவ்வொரு காகக்கின் கெய் க்கமம் மமவய் அமைகின்றன காகங்களில் கண்ணைச் சு் கெய்யில் அன்பன் மொய்யன்பன் உண்மைக் கொண் ன் கவிரானன் காரியகரிசி ஸ்ஹோகான் ஸ்மரியன் என்மய் ளெசை சுப்பிரமணியன் சி. சுப்பிரமணிய பாாகி ணி சுப்பிரமணிய பாாகி பாாகி என்ம பகிவசெய்கள்ளமையைக் காணலாம்" (மகாகவி பாரதி பார்வைகள், தொகுதி - 2, பக்.687-688) என்கிறார்.

இதழியல் உரைநடை

பாரதியின் இதழியல் உரைநடை எல்லோருக்குமானதாக இருந்தது. அனைவராலும் வாசித்துப் பொருள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவினதாக அமைந்திருந்தது. சுதேசமித்திரன், சக்கரவர்த்தினி, இந்தியா, விஜயா, சூர்யோதயம் ஆகிய இதழ்களில் பாரதி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். தான் ஆசிரியராக இருந்த இதழ்களைத் தவிர விவேக பானு, ஞான பானு, ஆர்யா, The Hindu, Commonweal, New India ஆகிய இதழ்களிலும் வாய்ப்பு கிடைக்கும் பொழுதெல்லாம் எழுதி இருக்கிறார். பாரதியின் இதழ் பணியின் மேன்மையை எடுத்துரைக்கும் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், "ஏறத்தாழப் பதினைந்தாண்டுக் காலம் இடையறாது பாரதியாரின் அயர்வறியாத எழுதுகோல் இயங்குவதற்கு இதழ்கள் களம் அமைத்துத் தந்தன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் எல்லைகளைத் தாண்டி நவீன தமிழ் இலக்கியம் புதிய நெறிகளில் பயணிக்கப் பாரதியாரே அடித்தளம் இட்டார். அதற்குப் பக்கத் துணையாயிற்று அவருடைய இதழ்ப் பணி" (புதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி - III, நவீன இலக்கியம், ப.209) என்று குறிப்பிடுகிறார். பாரதி தான் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இதழ்களில் பல பெயர்களில் தனது படைப்புகளை வெளியிட்டுள்ளமையால் அவற்றைப் பாரதியினுடையது என அடையாளம் காணுவதில் சிக்கல்கள் நிலவுவதாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். தலையங்கங்கள் இதழாசிரியரால் எழுதப்படுவதால் அவை நிச்சயம் பாரதியினுடையது எனத் துணியலாம்.

08.10.1921 நாளிட்ட தமிழ் - சுதேசமித்திரன் இதழில் பாரதியின் நண்பரான ராமானுஜலு நாயுடு பாரதியின் இதழியல் நடை குறித்துப் பதிவு செய்துள்ளமையைப் பெ.சு. மணி கீழ்க்கண்டவாறு தமது நூலில் எடுத்தாண்டுள்ளார். "திரு. சுப்பிரமணிய பாரதியின் வசன நடை அவர் என்ன மாறு பெயர் வைத்து எழுதிய போதிலும் கண்டு கொள்ளக்கூடிய மகத்துவமுள்ளது. அவருடன் அவரது நடை இறந்த மாதிரிதான்" (பத்திரிகை உலகில் பாரதியார் சாதனைகள், ப.156). இக்கருத்தின்வழி பாரதியின் இதழியல் நடையை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

தமிழில் உரைநடை மரபு என்பது இலக்கிய, இலக்கண உரை மரபின் தொடக்கம் முதலே அமைகிறது. நெடுங்காலத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப்

பக்கங்களில் உரைநடைக்குத் தனித்த இடம் உண்டு. காலத்தால் மொழியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் அதன் எடுத்துரைப்பியலிலும், இலக்கிய வடிவங்களிலும் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. அவ்வாறு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழ் உரைநடை புத்தெழுச்சியுடன் தொடங்கிற்று. இந்நிலையில் தமிழ் உரைநடையாக்க மரபினர்களுள் ஒருவராகக் கருதப்படும் பாரதி கவிதை, கதை, கட்டுரை, கடிதம், இதழ் எனப் பல இலக்கியத் துறைகளிலும் உரைநடையால் தனக்கெனத் தனித்த அடையாளத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். பாரதியின் உரைநடையாக்கங்கள் இன்று கிடைக்கக்கூடியன. ஆயினும், அவற்றை அவர் ஒட்டிய காலத்தோடு பொருத்தி ஆராய்வது அவசியமாகிறது. அப்போதுதான் அவரது முழுமையான உரைநடையியலைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். பாரதி கையாண்ட உரைநடை என்பது எளிமையும் இனிமையும் கொண்டமைந்ததோடு, தத்துவம் முதலான புதிய மனித சிந்தனைகளையும், தேச விடுதலை, பெண்ணியம், தீண்டாமை ஒழிப்பு முதலான சமூகக் கருத்தாக்கங்களையும் கொண்டு அமைந்திருந்தன. ரசனை மிகுந்திருந்த அவரது உரைநடை கற்பனை கலந்தும், அனைவரும் அறிந்த எளிய சொல்லாக்கங்களாலும் உருப்பெற்றிருந்தன. அவை இன்னும் பல நூற்றாண்டுகளுக்குத் தமிழில் பேசுபொருளாகவே இருக்கும் தகுதி படைத்தவை.

பார்வை நூல்கள்

1. இளங்கோ ச.சு., பாரதிதாசன் பார்வையில் பாரதி, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, 2015.
2. சரவணன் சா., (தொ.ஆ.), மகாலட்சுமி ம., (க.ஆ.), ஜாய்ஸ் பேபி ஜெ., (க.ஆ.), மகாகவி பாரதி பார்வைகள் (தொகுதி - 2), கவிதா பப்ளிகேஷன், சென்னை, 2007.
3. சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் (ப.ஆ.-க.ஆ.), குருநாதன் இராம., (க.ஆ.), புதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தொகுதி - III, நவீன இலக்கியம், சாகித்திய அகாதெமி, புது தில்லி, 2014.
4. சுப்பிரமணியம் வி.ஐ., சில கட்டுரைகள், சோலை நூலக வெளியீடு, மதுரை, 1988.
5. பஞ்சாங்கம் க., இலக்கியத் திறனாய்வு, பஞ்சாங்கம் கட்டுரைகள் - II, காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, 2010.
6. பாலசுந்தரம் ச., (உ.ஆ.), தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் (தொகுதி-3, பகுதி-3), பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம், 2012.
7. மணி பெ.சு., பத்திரிகை உலகில் பாரதியார் சாதனைகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2006.
8. மதிவாணன் பா., சேரன் உ., (ப.ஆ.), சுந்தரராமசாமி (உரையாடல்), பிரபஞ்சன் (க.ஆ.), தமிழ் இனி - 2000, இருபதாம் நூற்றாண்டு உலகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (மாநாட்டுக் கட்டுரைகள்), காலச்சுவடு அறக்கட்டளை, நாகர்கோவில், 2007.
9. வரதராசன் மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சாகித்திய அகாதெமி, புது தில்லி, 2008.
10. வானமாமலை நா.வா., காமராசு இரா., (ப.ஆ.), நா.வா.நூல் தொகுப்பு, இக்கால இலக்கியம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, 2010.